

Nyelvművészet és olvasáskultúra

- avagy olvasható-e Esterházy 2020-ban?

FEUILLETON - LXIV. évfolyam, 15. szám, 2020. április 9.

Lezárult volna az az irodalmi paradigma, amely nálunk egybeesett Esterházy korával? Egyre több jel utal ugyanis arra, hogy a jelen literatúrájának történelemhez való viszonya kevésbé problematizálja a reprezentáció vagy a megjelenítés eljárásait, nagyobb hangsúlyt fektet az etika, pontosabban az eticitás diskurzusformáló szerepére. Paul de Man egykor azonban arra figyelmeztetett, hogy az eticitás „egyetlen diszkurzív modalitás a sok közül”. A (történet)mondás „igazságára” vonatkozó kételyek és bizonyosságok mintha a régi dilemmát kezdenék emlékezetbe idézni: a bizalom kérdését az elbeszélésben. Ami elvezet egy kevésbé megfogható, ámbátor jelen lévő másik kérdéshez, amely elevenné válik, amikor az egyetemi szemináriumokon találjuk magunkat: olvasható-e ma (még?) Esterházy Péter?